

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr 75 herfst 2025

*Op 28 november bereikte ons via de notaris het bericht dat onze collega-vrijwilliger Jan Kleymans op 7 augustus in zijn geliefde Griekenland aan een bloedvergiftiging is overleden. Een grote schok en we waren met stomheid geslagen. Hierna vind je een herdenking van de hand van Hans van Aatrijk die hem sinds 2006 kende.
We gaan je missen Jan!*

Jan Kleymans
29-06-1961 | 07-08-2025

Mijmeringen, réflexions, reveries, Nachdenken, vigilia, enthymisi, meditationes, reflexões, rozdumy over Jan de Tolck

Elk lid zal nu wel weten dat Jan Kleymans is overleden. En niet onlangs, maar op 7 augustus in Griekenland. De laatste jaren was Jan in de zomerperiode op zijn geliefde Skopelos, een eiland in de Egeïsche Zee. Op dat eiland nam hij een olijfgaard, die in het bezit van zijn familie is, onder zijn hoede. Van verschillende jaargangen heb ik van de uitstekende olijfolie kunnen genieten.

Ik leerde Jan kennen in 2006 en merkte al snel dat hij niet "inwisselbaar" was met welk ander verenigingslid dan ook. Waarin onderscheidde Jan zich? Welnu, Jan had een geweldige eetlust. Zijn lunchdoosje bevatte naast de nodige bammetjes enkele soorten fruit. Naast een overrijpe peer – het sap liep hem langs den kinne – ook vaak een banaan. De kleur ervan deed menigeen in de keet met verbazing toekijken, ook dat deze toch nog verslonden werd. Jan was ook liefhebber van taart; een door iemand even uit het oog gelaten stukje taart, moest wel snel terug naar de rechtmatige eigenaar.

Inhoud:

Pag. 1 + 2:	Afscheid van Jan Kleymans
Pag. 3:	De Wegedoorn
Pag. 4: t/m 6	Van de Vergadertafel + Bollenplantdag
Pag. 7 + 8:	Van het Buitengebeuren
Pag. 9 + 10:	Excursie Pampus en Boerenkooldag
Pag. 11:	Vervolg Boerenkooldag
Pag. 12:	Boomstam Jan Kleymans uit 2006
Pag. 13 + 14:	Foto's

Met dank aan diverse leden voor de foto's die in dit Buitenblad zijn geplaatst.
Meer foto's van het veldwerk zien? Klik [hier](#)
Foto's van bijzondere activiteiten zien? Klik [hier](#)

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom.
Mail deze naar wv@landschapsbeheervleutende-meern.nl.

Jan hield ook van fotograferen. Hij nam van bijna alles foto's, ook meerijgend in de vrachtauto werd er enthousiast "geschoten". Leden, die ongelukkigerwijs in een vervelende situatie kwamen (bv in een sloot), konden er vrijwel zeker van zijn dat Jan in de buurt was. Vanaf 2012 toen het eerste Buitenblad verscheen, kwamen er veel foto's van hem ter illustratie bij de stukjes tekst. Op een gegeven moment kwam hij zelfs met een drone. In die tijd echt wel iets apart. Bijzondere opnamen van onder meer de Buitenhof, de Kievit, de Hamtoren en griendbosjes waren het gevolg.

Trouwe leden weten dat we in het veld rond 10.30 uur even pauzeren voor koffie. Jan kondigde zich dan aan door met zijn drone boven de werkplek te komen vliegen. Zelf stond hij vaak op honderden meters afstand in zijn opvallende jas. Het kenmerkende gezoem kan ik me nog goed herinneren. Soms werd dat gezoem als hinderlijk ervaren en ging er een hooivork richting drone, die een tiental meters boven het oude hooiveld van de Kievit hing. Op 12 december 2024 crashte een drone van Jan in de bomen bij Bonnet aan de Parkweg.

In het veld ontwikkelde Jan zijn eigen werktempo. In de winter bracht hij gedoseerd een bescheiden hoeveelheid takken van A naar B. Rillen waren niet echt aan hem besteed. Hij leek vaak in gedachten verzonken en het deed mij soms denken aan een komische scene uit een aflevering van Monty Python's Flying Circus (die van de wedstrijd tussen Griekse filosofen). Soms ging iets niet naar zijn zin en werd er enig ongenoegen geuit met woorden als "sjogt". Navraag bleek dat te gaan om een Oekraïense krachtterm. Zoals bekend had Jan wel iets met talen. In de tijd dat een franse bulldog met de naam Bonus op de Buitenplaats kwam, werd die altijd in het Spaans of Portugees begroet. Jan en Bonus konden het goed met elkaar vinden en zat de kleine hond bij hem op schoot. Een enkele keer werd Bonus getraakteerd op brood met wat droge pindakaas, maar met dat beleg was er duidelijk moeite.

Zoals eerder opgemerkt, was Jan een opmerkelijk per-

soon, meestal opgewekt, die in het veld een ieder met "hola" en "hoe gaat het" begroette. Ook eigenaren en beheerders, die een kijkje kwamen nemen, werden nieuwsgierig benaderd met "hallo, wie bent u, ik ben Jan Kleymans".

Met zijn gezondheid werd het minder en eind augustus 2024 werd hij in het UMC aan zijn hart geopereerd. Hij herstelde en meldde zich weer op de werkplek. Helaas heeft dat geen lange periode geduurd. De laatste foto, die van hem genomen is – zover ik weet – na afloop van het werk op 17 januari 2025 op de Joodse begraafplaats in Maarssen. In het aanwezigheidsrooster staat Jan op 2 mei 2025 voor de laatste keer vermeld. Daarna zal hij naar zijn geliefde Skopelos zijn vertrokken.

Zie ook zijn Boomstam van 2006 op pagina 12

Hans van Aartrijk

De Wegedoorn

In het voorjaar van 2012 verscheen het eerste Buitenblad. Nu zijn we al weer aan nummer 75 toe. In vrijwel alle nummers is aandacht besteed aan planten, schimmels en dieren in ons werkgebied. Overigens is er sindsdien wel het nodige veranderd in dat werkgebied. Een flink aantal werkadressen is verdwenen, maar er zijn ook een paar nieuwe locaties in het winterprogramma toegevoegd.

In de afgelopen jaren is er aandacht besteed (en hopelijk ook gelezen) aan zo'n 50 soorten planten, waarvan 16 soorten struiken en bomen. Eén van de soorten, die we niet op de pallets in de Buitenplaats aantreffen, is de wegedoorn. Die komen we wel tegen op onder meer de Hollandse kade bij de Kievit in Harmelen.

Daarom aandacht in dit Buitenblad voor de wegedoorn (*Rhamnus cathartica*)

Van de Wegedoornfamilie *Rhamnus* is afgeleid van het Griekse *rhamnos* = naaien of steken, een verwijzing naar de

dorens. *Cathartica* stamt van “*ka-tharein*”, een verwijzing naar de laxerende werking van de bessen. Wegedoorn komt vooral voor in bossen, bosranden en struikgewas. De stam is grijs, jonge takken hebben een strobruine kleur en zijn dun en recht. Meestal lopen de 2-jarige takken uit in een slanke doorn, met aan weerszijden een jongere tak; vandaar de treffende Duitse naam “*Kreuzendorn*”.

Wegedoorn groeit vaak samen met meidoorn en kardinaalsmuts (ook aan te treffen op de Hollandse Kade). De plant is onder meer waardplant voor dagvlinders als de citroenvlinder en boomblauwtje.

De lang gesteelde, fijn gezaagde bladeren zijn erg variabel in vorm. De bloemen zijn groengeel, welriekend en staan in kluwens aan de voet van jonge twijgjes.

De scheuten ontwikkelen vaak spinragachtige vertakkingen als ze ouder worden en in sommige landen wordt het spinachchristie genoemd, omdat men geloofde dat de doornenkroon van Christus ervan gevlochten werd. De bessen bevatten een middel

dat erg purgerend werkt. De bessen hebben een bijzonder onplezierige smaak en ofschoon niet echt giftig kunnen ze toch braken, zware buikpijn en diarree veroorzaken. Onrijpe bessen verschaffen een gele verfstof. In de 16e en 17e eeuw bevalen kruidkundigen wegedoorn aan als een prima middel tegen wratten.

Bronnen:

Ecologische flora deel 2

E.J. Weeda e.a

De plant in de geneeskunde –

F. Bianchini e.a.

Wikipedia

Hans van Aartrijk

Van de Vergadertafel

Verslag BV van 1 oktober.
Een samenvatting:

Heropening Japanse Tuin

Op 28-09 is de Japanse Tuin heropend. Daarbij waren van onze kant Hans van A., Krijn en Jacqueline aanwezig. Er werd daarbij een boekje geïntroduceerd over de vrijwilligers van het Maximapark. Ook onze vrijwilligers komen daar in voor en komen in aanmerking voor een gratis exemplaar.

Zomerprogramma:

Het werk bij de Kievit loopt niet altijd even vloeiend en duidelijk voor onze leden.

De voornaamste reden is dat er van buitenaf werkzaamheden gevraagd worden die die dag niet op de planning staan en die dan rechtstreeks met de leden, zonder tussenkomst van de ploegbaas, Tabe of Jacqueline, min of meer opgelegd worden. We zullen dit met de betrokkene bespreken en aangeven dat het werk wordt bepaald met onze biologen en dat die met de ploegbazen overleggen. Als er wijzigingen zijn moeten die met hen besproken worden. En dus niet direct met de leden. Luis Bravo, die Jacqueline en Tabe gaat assisteren, draait vooralsnog op de donderdag mee.

Winterprogramma:

Er zijn door Hans 22 adressen bezocht. Er staan nog 3 nieuwe ambtenaren op de bezoekplanning. Als deze akkoord gaan met de gemeenteprojecten is de winter wel weer gevuld.

Bezoek Wijkwethouder

Op 31 oktober staat een uitgesteld bezoek van de opvolger van Lot van Hooijdonk, Senna Maatoug gepland. Dit stond al eerder op de planning maar kon toen wegens tijdgebrek van haar kant niet doorgaan.

Natuurwerkdag

Op 1 november gaan we weer meedoen met de Natuurwerkdag. Op het programma: 14 wilgen bij van Oostrom die gekortwiekt moeten worden.

Uiteraard wordt er weer de traditionele soep opgediend, ook deze keer weer verzorgd door Henny met behulp van zijn wederhelft Mary.

Boerenkooldag

Op 8 november staat de boerenkool op het menu; de traditionele opening van het winterseizoen. Helaas kan Tabe deze keer niet betrokken zijn bij de bereiding.

Daarom doen we weer een beroep op Henny en Jan G. die dit vorig jaar samen met Jacqueline en Tabe hebben verzorgd. Het officiële programma is vanaf 16.00 uur en ook deze keer worden de leden van de STITU uitgenodigd om ze in het zonnetje te zetten vanwege hun bijdrage voor de hooikeerder. Ook op de planning natuurlijk de uitreiking van de Knotter van het Jaar trofee met cadeaubon.

Nieuwe projecten?

Aan de Bastionweg bij Blauwkapel ligt een veldje waarvan de gemeente tegenwoordig eigenaar is. Dit veld staat nu vol met tenten en de daklozen die er zitten maken er een troep van. De gemeente heeft ons verzocht dit veld in beheer te nemen. De bedoeling is dat wij dat veld gaan opknappen en onderhouden maar het wachten is op de uitkomst van een rechtszaak die is aangespannen door de gemeente om ontruiming af te dwingen. Wordt vervolgd dus.

Een tweede project ligt dichterbij: het Vaneveld. De mede eigenaresse Marga Vaneveld, die samen met haar broer Ron eigenaar is, wil in principe wel dat wij dat gaan onderhouden. Maar het mag niet te veel kosten. Daar moet nog over-

eenstemming over bereikt worden. Dit is opgepakt door Piet en die geeft aan dat het contact moeizaam verloopt ook omdat er op de achtergrond zaken spelen die een besluit lastig maken.

Ledenwerving

Het schiet niet op met het werven van nieuwe leden. De inspanningen om dit via de sociale media te doen werpen nog geen vruchten af. Eigenlijk zijn we over het algemeen niet enthousiast over Facebook en andere sociale media. Er zijn ook maar weinig leden lid van. Dat we dat toch proberen is onder het motto: niet geschoten, altijd mis. Wel willen we eens uittesten wat een advertentie in de VAR op kan leveren. Henny vraagt de kosten op en bij de volgende vergadering gaan we de knoop doorhakken.

Dat was het voor deze vergadering.

Verslag van de BV vergadering van 19 november.

De belangrijkste punten daaruit:

Excursie Pampus

Op 18 oktober vond de excursie naar Pampus plaats. Deze was interessant en de bediening en gids was prima en de excursie goed verlopen. Jan G. en Ruud werden nogmaals bedankt voor de organisatie. Kijk elders in het Buitenblad voor een verslag.

Bezoek wijkwethouder

Op 31 oktober kwam Senaa Maatoug, wijkwethouder, langs op onze Buitenplaats.

Aanwezig was het bijna volledige bestuur en nadat Dries een korte uitleg had gegeven over de doelstellingen van de vereniging en de gang van zaken kon Senna de Buitenplaats bewonderen. Ze was onder de indruk. Daarna werd de Buitenhof met de op dat moment

aanwezige leden aan het werk bezocht. Helaas was ook deze keer de tijd die er besteed kon worden aan dit bezoek beperkt.

Natuurwerkdag

Het regende die dag in de ochtend. Daardoor waren verschillende deelnemers niet op komen dagen. Van buiten de vereniging waren slechts twee mensen aanwezig. Een daarvan is inmiddels al 3 keer komen helpen op de zaterdag.

Boerenkooldag

Deze is prima verlopen maar de belangstelling viel tegen met 22 aanwezigen.

Daaronder Piet Koning van de STI-TIU. We hebben het bestuur uitgenodigd omdat deze stichting ons al voor de derde keer heeft geholpen met de aanschaf van groot materieel. Helaas kon alleen Piet die dag.

Jan G. en Henny werden bedankt voor de met enthousiasme ontvangen maaltijd.

Verslag regiobijeenkomst LEU

Ruud is naar deze bijeenkomst geweest. Daar was veilig werken het voornaamste onderwerp. Een lastig maar ook voor onze vereniging belangrijk onderwerp.

We moeten daar meer aandacht aan gaan besteden om te voorkomen dat we straks na een inspectie b.v. niet mogen motorzagen of met de bosmaaier werken. Ook valbescherming is een belangrijk onderwerp. Er wordt te slordig met deze arbo-voorschriften omgegaan. We gaan hier meer aandacht aan besteden.

Publiciteitsprogramma

Zoals al eerder aangegeven is het bestuur bezig om meer mensen te interesseren voor een lidmaatschap van onze vereniging. Tot nu toe vooral door met behulp van Floor Willems de sociale media te gebruiken. Helaas nog zonder re-

sultaat. Daarom willen we nu eens proberen wat adverteren oplevert. De kosten van een advertentie in de VAR, die een oplage van 66000 heeft, is niet gering. Toch willen we dit een keer uittesten. Daarom is er een advertentie opgemaakt van een kwart pagina die de dag na deze vergadering geplaatst wordt. Ook komt hij nog twee weken op de VAR-site te staan.

Mocht dit niets opleveren dan gaan we de advertentie als flyer drukken en worden de leden verzocht deze mee te nemen en in hun woonomgeving te verspreiden. Dat kan bij een bibliotheek of buurtcentrum maar natuurlijk ook bij de bureaus in de brievenbus.

Nieuwjaarsbijeenkomst

We willen deze op 11 januari houden. Daarbij denken we in eerste instantie aan Kameryck aan het Oortjespad bij Kamerik omdat de Geertjeshoeve toch wat krap was. Maar als alternatief is dit nog niet afgefallen. Als spreker denken we aan Ben van der Horst van Natuurwerkgroep Kockengen of Menno Schilthuizen van Naturalis.

Bastionweg

Het terrein bij Blauwkapel staat nog vol tenten. Maar de rechter heeft de gemeente toestemming gegeven om het gekraakte terrein te laten ontruimen. Daarna zal het terrein eerst door de gemeente leeggehaald worden. Jacqueline geeft wel aan dat er te weinig tijd is om daar tussen de normale werkzaamheden aan de slag te gaan. Wellicht een klus voor leden die ook op een andere dag bezig willen zijn?

Het Vaneveld

Er is door Gerrit Uiterwaal van de gemeente aangegeven dat deze mogelijk het veldje van de huidige eigenaren wil kopen. Dan kan het aan de Buitenhof toegevoegd worden. Piet zal polsen of de bereidheid tot

verkoop serieus is. Het is waarschijnlijk de beste oplossing voor hen.

Verplaatsen hondenveld

Eerst dit: waarom zouden we dat veld kwijt willen uit de Buitenhof? De voornaamste reden is dat we de Buitenhof vooral als een natuurgebied zien waar het rustig is en waar we de natuur zo veel mogelijk z'n gang willen laten gaan. Daar horen de reeën ook bij.

Omdat je honden nu eenmaal niet kunt ontdoen van hun jachtinstinct, die gaan achter de herten aan als ze de kans krijgen, is verplaatsen naar een andere plek in de buurt de beste oplossing.

Dat gezegd hebbende: in principe staat de gemeente niet afwijzend tegenover die verplaatsing. Er dient echter nog wel het nodige op het gebied van overleg en draagvlak peiling te gebeuren voordat de verplaatsing in gang wordt gezet. Dries gaat daarvoor een soort van plan schrijven dat bij de volgende vergadering besproken zal worden.

Inwerken Luis Bravo

Jacqueline merkt dat zij minder tijd aan het inwerken kan besteden dan Tabe aan het inwerken van haar heeft besteed. Dat komt ook omdat hij nog werkt. Hij gaat pas in augustus met pensioen en kan nu alleen op de donderdagen. Dan komt hij op de fiets uit Bilthoven om mee te helpen.

We gaan hem in ieder geval benaderen en vragen of hij tijdens de vergaderingen aanwezig kan zijn. Ook willen we hem graag bij de Nieuwjaarsbijeenkomst uitnodigen.

Jacqueline geeft aan dat zij het gevoel heeft dat zij niet altijd serieus genomen wordt. Er zijn werken die al jaren op een bepaalde manier gedaan zijn maar het kan zijn dat zij daar anders over denkt. Dat moet dan wel serieus genomen worden.

Het moet voor haar immers ook leuk blijven om het belangrijke werk te doen.

Rondvraag:

Film Maximapark (Jacqueline)
Hans den Hartog heeft contact gehad met Jacqueline over zijn film over het Maximapark.

Die film, die ook de vrijwilligers in het zonnetje zet, is terecht een groot succes ook al komen wij als belangrijke speler in dat park er om onbegrijpelijke reden bekaaid af. Hans polste Jacqueline of er belangstelling is om mee te doen aan het rondleiden van leerlingen en over het park te vertellen. Daarbij kunnen allerlei parkonderwerpen

aangesneden worden. Zij denkt daar nog over na.

Film 50 jaar Landschapsbeheer (Franka)

We zouden het mooi vinden als deze film een keer op RTV Utrecht vertoond zou worden.

Omdat het auteursrecht bij Hans den Hartog ligt moet hij daarvoor toestemming geven.

Ruud neemt contact met hem op om die te krijgen waarna we een poging gaan wagen bij de omroep.

Subsidiemogelijkheden (Jan G.)

Jan denkt dat er meer mogelijkheden zijn om subsidie te verkrijgen. Dat is bekend en indien nodig

zullen we daar zeker gebruik van maken.

Brandvergunning Montfoort (Hans)

Die is wel aangevraagd maar nog niet verstrekt. Ruud heeft al een herinnering gestuurd.

Dat waren de belangrijkste punten uit deze vergadering.

Volgende vergadering 14 januari.

Henny Schut

Het is weer (olie)bollentijd!

Op zaterdag 29 november gingen Kees, Tom, Jacqueline, Dries, Rook (van Vrienden van het Máxima-park) en Anouk met haar kinderen Irin en Ruben (buurtbewoners Leidsche Rijn) door de knieën om ruim 1100 bollen te planten: scilla's, bosanemonen, boshyacinten, sneeuwkllokjes, narcissen en allerlei andere stinzenplanten. In het vroege voorjaar zorgen ze voor de eerste nectar voor de bijen en hommels en geven ze kleur aan de Buitenhof. Het initiatief en de organisatie van deze plantactie kwam natuurlijk weer van Jacqueline, die de (olie)bollen heeft besteld, het gereedschap aangeschaft (pootstokjes) en samen met Tabe de plek heeft uitgezocht. We hebben ze aan de rechterzijde van de Reint Klein Beekmankade geplant, direct voor-

bij het bruggetje, onder de bomen. Na koffie en olieballen (die hoefden niet de grond in) gingen we aan het werk bij droog, rustig weer. En wa-rempel, na ruim twee uur zaten ze er allemaal in: bramen wegsnoeien, grond afplaggen en losmaken, de bollen erin strooien, indrukken met het kopje boven en zand uit de molshopen erover. En klaar zijn Kees....en Tom en Dries en...! We hadden zelfs nog tijd om 25 rozen (egelantier en hondсроos, ook door Jacqueline geregeld) te planten naast de hondenspeelweide, achter de sleedoorn. Aan het eind schonk Kees de vereniging zelfs nog een wonderschone kastanjeboom-in-de-dop. Die ging ook de grond in. Goeie actie!

Dries Willems

*Foto's van Aad van der Tas,
Maximapark Nieuwsbrief*

Van het Buitengebeuren (1 nov. t/m 22 nov.)

De **natuurwerkdag** wordt traditiegetrouw gehouden op de eerste zaterdag van november, dit jaar op 1 november. Ik heb intussen een groot aantal van deze dagen meegeemaakt, maar zelden zo nat. Wellicht was het aan deze weersomstandigheden te wijten dat er maar 2 gasten waren. Gelukkig gaven wel 13 leden acte de presence. Locatie dit jaar was aan de Thematerweg bij de familie Oostrom.

Veertien behoorlijk oude en een 10-tal jonge wilgjes stonden te wachten op de knotters. Zoals bekend is onze trouwe schaftkeet verkocht, maar gelukkig kon er gepauzeerd worden in een schone, droge loods met stoelen en tafels. Dankzij 4 zagers met elektrische hulpstukken werd er nog een behoorlijke hoeveelheid wilgen geknot. Het grondpersoneel kon wel flink in de benen, omdat al het snoeihout naar de rand van het weiland moest worden gesjouwd. Oostrom zou later de massa naar de Stits brengen (een brandvergunning is verleden tijd). Cateraars H. en M. Schut maakten in de loods tegen elven de lunch klaar; zoals altijd was er een keuze uit 2 overheerlijke soepen. Het gesmak was niet van de lucht. Ondanks de niet optimale werk-omstandigheden – het was wel af en toe eventjes droog – is er dus flink gewerkt. En dat aan het begin van het seizoen, als er nog niet veel winterconditie is!

Een dagje zomerwerk was er op **6 november** in de Buitenhof. Piet, Jan van P. en Sjaak trokken het waadpak aan om “doorkijkjes” te maaien in de rietvegetatie. Trecker en harkers zorgden ervoor dat het maaisel op hopen werd gedeponeerd. Een nieuwe wijkwethouder kwam zich oriënteren op al dit vrijwilligerswerk en had geen com-

mentaar op de anciënniteit van de 9 werkers. Wel was ze onder de indruk!

De volgende dag was men opnieuw te vinden in de Buitenhof, maar nu voor winterwerk. In een ruig bosje nabij de bijenkasten, niet ver van de Compeergaard, werd er in 4 groepjes gewerkt met uitsluitend stil handgereedschap. Voor de verandering was het weer ons gunstig gezind; zelfs de bijen waren zeer actief. Voor de statistiek: 4 knotwilgen, 6 iepen, 15 elzen, 4 vlieren en een 5-tal opgaande wilgen (gepromoveerd tot toekomstige knot) konden “geholpen” worden. Snoeihout kon gemakkelijk verwerkt worden.

Zaterdag **8 november**, de 2e zaterdag was de boerenkooldag. Het gezaagde bruikbare hout van de vrijdag werd met Trecker opgehaald. Het terrein voor de Compeergaard bleek toch wat minder hard voor de beladen aanhanger, maar met de nodige mk's werd dat probleem opgelost. Nabij het brugje bij het hondenveldje werd een 2-tal opgaande wilgen ook gepromoveerd en in de elzensingel 13 elzen geknot. Vooral de elzen – met niet al te zwaar hout – gaven veel werk, omdat er behoorlijk geklommen moest worden en de kettingzaag lastig te hanteren was. Het snoeihout werd onder de elzen op rillen verwerkt. Rond een uur of twee was de fut er wel uit en toog men naar de Buitenplaats, waar de volgende klus voor sommigen zich al aankondigde: aardappels schillen voor de boerenkool.

De boerenkoolmaaltijd vond plaats in loods 1. Voorzitter Dries hield een toespraak met op het eind de aankondiging wie er knotter van het jaar is geworden. Ad had al snel in de gaten dat hij de beker in

ontvangst kon nemen. De ruim 20 aanwezigen lieten zich de boerenkool met, een recept van Tabe, goed smaken. Na afloop waren er vol-doende aanwezigen voor de afwas en het opruimen van het meubilair. Een geslaagde boerenkooldag!

Het werk van de natuurwerkdag kon afgemaakt worden op donderdag **13 november**. Met 8 werkers werden de 5 overgebleven wilgen geholpen. Er lag nog veel snoeihout van de natuurwerkdag in het veld en met het nieuwe snoeihout werd het al met al een flinke tippel naar de rand van het weiland. Een paar leden zal ongetwijfeld een aantal kilometers met betakking hebben afgelegd.

Black Friday voorspelde niet veel goeds wat betreft de weersomstandigheden en dat betekende – na overleg – een afgelasting.

Zaterdag **15 november** werd er bij druilerig weer het adres Parkweg 1 aangedaan; een vrij groot terrein met veel wilgen langs hekwerk en water, dus weinig werkruimte. Het snoeihout van zo'n 20 wilgen kon via 2 dammetjes op bossen worden gelegd (dat zal later worden versnipperd). Langs de Joostenlaan was het moeizaam werken om een 5-tal elzen te bereiken. Veel klimop en maar een halve meter werkruimte was bepaald een uitdaging voor de zagers en ruimers. Vermeldenswaardig is het onderkomen waar gepauzeerd kon worden, met na afloop warme chocolademelk (met slagroom en eventueel rum). En er is zo hard gewerkt, dat het geplande werk over 2 dagen is teruggebracht tot 1 dag. Chapeau!!

Donderdag de 20e gaf opnieuw een druilerige start met toch nog 7 werkers bij het Dijkgraafpad. Op verzoek van de Kievit werd een bosje met wilg, els en berk op het schiereiland tegenover het molentje

teruggezet. Dit om het molentje meer kans op de nodige wind te geven. Piet en Sjaak waren daar zo'n 2 uur mee bezig. Ook werd in het wilgenbos aan de oostkant gewerkt. Hinderlijk overhangend hout van wilg werd door Jan van P. verwijderd, zodat de aangrenzende sloot gemakkelijk voor een machine te “behappen” is. Gria stortte zich op berken in het wilgenbos; de rest, Frans, Wilfred en ondergetekende, hield zich bezig met rillen en kruien. Ook werd afgebroken en overhangend wilgenhout aan de rand van het wilgenbosje aan de plas weggezaagd, zodat later de balkmaaier zijn werk kan doen.

De laatste 2 werkdagen van deze week werden bij Van Soest aan de Gerverscop doorgebracht. Twee geriefbosjes, waarvan 1 voor ons onbekend, verwelkomden respectievelijk 9 leden op de vrijdag en 7 leden op de zaterdag. Na een koud begin werd de vrijdag een aangename dag om te werken. Nadat Sjaak rondom een pad had gebosmaaierd, kon men het overhangend hout van wilg en els over de sloot gemakkelijk bereiken. Er werd nog een klein kuubje aan els naar de auto gebracht.

Zaterdags werd van 3 wilgen het knotwerk afgerond en werd verkast naar het naburige geriefbosje. Ook daar werd eerst een pad rondom gesnoeid om bij de zaagplek te komen. Gelukkig was er in dit bosje een redelijke beschutting tegen de gure wind. Naast overhangend elzen- en wilgenhout met dun hout konden nog 2 flinke wilgen midden in het bosje geknot worden. In beide bosjes was er voldoende ruimte om het vele snoeihout te kunnen verwerken.

Hans van Aartrijk

Excursie Pampus

Het jaarlijkse uitje dat eigenlijk al in het voorjaar plaats had moeten vinden, vond deze keer op 18 oktober plaats. Organisatie: Jan G. en Ruud. Plaats van handeling: het eilandfort Pampus voor de kust van Muiden.

Vervoer: eigen vervoer en een boot die voorkwam dat we moesten zwemmen. Erg prettig overigens, zo op de eerste dag van de herfstvakantie.

Om 10.10 uur kwamen Mary en ik aan op de parkeerplaats aan de rand van Muiden.

Daarna was het een stuk lopen naar de boot die stipt om 10.30 uur zou vertrekken.

De wandeling zelf bracht ons langs prachtige panden die langs het havenwater liggen.

Gezellig plaatsje, dat Muiden. Na een lekkere wandeling kwamen we aan bij de boot waar al een groep van zo'n 30 leden met aanhang stond te wachten tot ze aan boord mochten.

Dat mocht al snel en veel van ons zochten een plaatsje op het bovendeck, het was prachtig weer, en konden we vertrekken. Onderweg zagen we het prachtige Muider slot liggen. Het blijft een indrukwekkend gezicht.

Op Pampus aangekomen werden we verwacht in het restaurant waar koffie of thee met een lekkere zoete versnapering op ons stonden te wachten. We werden ontvangen in een aparte ruimte zodat we bij elkaar konden zitten. We waren die dag beslist niet de enige bezoekers.

Na een half uur werden we naar

buiten gedirigeerd om de ons al opwachtcende gids gezelschap te gaan houden. De eerste horde was om in de "gracht" te geraken zonder je nek te breken over de toch wel steile trap. Nadat dat iedereen gelukt was kon de gids bij een open en niet in zo'n goede staat verkerende latrine haar rondleiding starten met een verhaal over de geschiedenis van het fort.

Daarna was de binnenzijde van het fort aan de beurt. Wat daarbij opviel is dat het er vrij slecht aan toe is. Er zijn vrijwilligers betrokken bij het in stand houden van het fort maar er is kennelijk meer werk dan er vrijwilligers zijn. Jammer omdat het toch een bijzonder fort is op dat eiland. Een klein deel wordt gebruikt voor educatie en daar ligt kennelijk de prioriteit.

Nadat er door de gids een uitgebreide en duidelijke uitleg was gegeven over de omstandigheden waarop de militairen moesten leven en we de belangrijkste en indrukwekkendste delen bezocht hadden was het alweer tijd om het restaurant op te zoeken voor een lunch. Voor het gemak was er gekozen voor een "lokaaltje" een uit verschillende heerlijke gerechten bestaand menu. Daar bleef niet veel van over: als sprinkhanen werden de verschillende items door de club verorberd.

Hierna was het tijd om naar de zaal te gaan waar we op een platform plaats moesten nemen die de indruk moest wekken dat we in een ballonmand zaten. In combinatie met een panorama scherm en een tegenover ons vliegende mand met een gids werd de omgeving in vogelvlucht weergegeven. Dat gaf een goede indruk van wat het fort diende te beschermen.

Na deze voorstelling waren we vrij om zelf op verkenning te gaan en de rest van het forteiland ook nog te bekijken. Om 15.00 uur was het tijd voor een borrel. Daar smaakten het bekroonde Pampusbier en andere drankjes heerlijk na een dagje slenteren.

En natuurlijk ontbraken de borrelhapjes niet. De bediening was de hele dag dik in orde.

Om 16.00 uur was het tijd om het eiland achter ons te laten en stapten we weer op de boot naar Muiden. Om daar afscheid te nemen en Jan en Ruud te bedanken voor de prima organisatie van een erg leuke dag. We konden de wandeling naar de auto nu op ons gemak doen en de mooie panden eens wat uitgebreider te bekijken.

Henny Schut

De boerenkooldag

De traditionele Boerenkooldag was deze keer op 8 november.

Deze keer viel aan Jan G. en Henny de eer te beurt om hun kookkusten te vertonen en alle (biologische) ingrediënten aan te schaffen. Het vlees en de worsten kwamen van Slagerij Takke aan de Biltstraat en de overige ingrediënten, de 4,5 kilo boerenkool en de 9 kilo aardappelen waren van de EkoPlaza aan de Amsterdamse Straatweg. Bijzonder daaraan was dat de boerenkool in zakjes van 150 gram verpakt zat. Daar hadden we er maar liefst 30 van nodig.

Het draadjesvlees was 4 kilo sukadelappen die op smaak werden gebracht met o.a. jeneverbessen, roomboter, laurierblaadjes, kruidnagels, uien, bouillon en rode wijn en werd verzorgd door Mary.

Het vlees heeft 8 uur staan sudderen.

Voor de boerenkool en eerder de soep had ik een tweede pan aangeschaft om het gewicht in de pan te beperken. Je moet het ook nog goed af kunnen gieten.

Voordeel is dat deze en één van de al aanwezige pannen op inductie kunnen wat handig is als ik thuis voor de Natuurwerkdag soep moet maken. We hebben thuis geen gasaansluiting.

Op de 8e moesten de aardappelen nog geschild worden. Die kun je niet geschrapt krijgen als je biologisch wilt eten. Maar dat was in no time gepiept omdat Jacqueline, Gria, Mary en Jan hun tanden erin zetten (nog niet letterlijk) terwijl ik de werkplaats met Jan van P. aan het inrichten was. De rest was

een makkie: 30 zakken boerenkool open trekken, op de aardappelen deponeren en het traditionele recept van Tabe volgen.

Ook deze keer hadden we er weer gekozen voor de werkplaats als plek om te verzamelen. Met alle biertafels op hun plaats is die wel aardig vol. Omdat je je niet op hoeft te geven is het altijd weer afwachten hoeveel plek je nodig hebt. Achteraf waren er zo'n 22 aanwezigen waaronder Piet Koning van de STITU en was er nog zitplek over.

Na de toespraak van Dries en een dankwoord aan Piet en de STITU voor hun genereuze bijdrage aan onze nieuwe hooikeerder. Dit is alweer de derde donatie aan onze vereniging na de twee eerdere voor de Ferrari's. STITU bedankt!

Hierna was het tijd voor de uitreiking van de trofee van de Knotter van het Jaar. Nadat Dries de spanning flink opgevoerd had, wie zou de enorme eer te beurt vallen, kwam het hoge woord er uit: het was Ad van Nederpelt die deze nieuwe beker in ontvangst mocht nemen. Een leuke verrassing voor hem maar door zijn al jarenlange en trouwe inzet is het natuurlijk volkomen verdiend. Gefeliciteerd Ad! Doe iets moois met de bijbehorende cadeau-bon!

Na deze uitreiking gaf Hans een toelichting op het winterprogramma en deelde deze uit zodat iedereen er kennis van kon nemen..

Nu kreeg ik de kans om een kist met zaagkettingen te introduceren. Een kist waar ik veel denkuren en ook maakuren in heb gestoken. De vraag hierna kwam al in 2023 maar

omdat ik de vraag in eerste instantie bij onze inmiddels overleden smit had neergelegd en die toen weinig tijd had liep het maken vertraging op. Helaas is Robert inmiddels overleden en moest ik het geheel zelf aanpakken zonder zijn hulp. De insteek was om de kettingen uitgestrekt uit de kist te krijgen zodat hij niet eerst ontward hoeft te worden. Dat is gelukt. Nu maar afwachten of hij meegenomen wordt. Zodat er niet in het veld geslepen hoeft te worden maar men de motorzaag van een scherpe ketting kan voorzien.

Daarna was het tijd voor de boerenkool en de spanning voor Jan, Mary en mij liep op: zou het vlees en de boerenkool in de smaak vallen? Nou dat kwam goed: we kregen alleen maar enthousiaste reacties en de boerenkool ging zo goed als op. Hoewel er voor 30 man gekookt

was viel de boerenkool met draadjesvlees zo goed in de smaak dat sommigen nog twee keer gingen opscheppen. Er zijn slechts 2 bakjes met iemand mee naar huis gegaan.

Na de boerenkool was het tijd om na te tafelen onder het genot van een drankje en gelukkig hoefden Jan en ik ons geen zorgen te maken over de vaat. Die werd met vereende krachten van de laatste resten boerenkool ontdaan door een gezellig groepje en stond in een poep en een zucht weer in de kasten. Ook de biertafels stonden snel weer op hun opbergplek.

Al met al weer een geslaagde versie van de traditionele boerenkooldag. Tot volgend jaar!

Henny Schut

Jan Kleymans' Boomstam.

Naar aanleiding van het overlijden van Jan Kleymans nogmaals zijn Boomstam waarin hij zich in 2006 voorstelde aan de vereniging.

Begin 2006 zag ik in het AD/UN een verhaal staan over een knotgroep, die net buiten de stad zat bij Rood-Noot en die mensen zocht. Dat leek mij wel wat, om naast mijn eerder intellectueel gerichte activiteiten (tolken en vertalen) ook iets meer lichamelijks te doen. Ik heb incidenteel wel eens voor de Groengroep Lunetten geknot; dat was in 1994/1995 en in 1998 en eerder heb ik in Straatsburg drie jaar meegeholpen bij een restauratieproject van een oud huis dat toebehoorde aan kennissen van mij. Vandaar dat ik wel vertrouwd was met lichamelijk werk en ik had daar ook prettige herinneringen aan.

Na de lagere en middelbare school in Luxemburg (waar ik naast het reguliere schoolprogramma ook Spaans heb geleerd) ben ik in Straatsburg geografie gaan studeren en ook heb ik er Portugees geleerd als bijvak. Ik heb aan die Franse studie in Coimbra een Portugees jaar vastgeplakt en zelfs een Licenciatura (Portugees doctoraal) kunnen halen. Ook na een instroomprogramma om een Nederlands doctoraal te halen, hetgeen in 1989 heb behaald, kon ik geen geografisch werk krijgen. Dus ben ik rechten gaan studeren en daarnaast Frans, Spaans en Portugees gaan tolken en vertalen. In 2004 en 2006 heb ik uiteindelijk twee tolkdiploma's behaald en nu ben ik dus beëdigd gerechtstolk. Ik ben dus met diverse talen in aanraking geweest en dat is soms nog wel eens te horen. Zoals met P: dat betekent precipitações (neerslag), dat ken ik van geografie. Ignis provocatus (aangestoken vuur) en fraxinus sacrosanctus (de uiterst heilige es, die vanwege de essentaksterfte niet mag worden geknot. En niet te vergeten locus delicti, de plaats waar we huis gaan houden.

Naast het knotten en zaken als lezen, fietsen en dergelijke doe ik veel aan sloeproeien en fotografie. Een

dikke 20 jaar geleden werd ik lid van een sloeproei-vereniging; dat zijn mensen, die ooit eens in het duister een "bootje" hadden gekocht en de volgende dag bij daglicht bleek het om een tienmans-roeisloep, ooit een reddingsboot van een zeeschip, te gaan. Omdat die boot door de koper alleen niet te verplaatsen was en de koop al gesloten, hebben ze toen maar een sloeproeiclub opgericht. En ook nog op het goede moment, want sloeproeien was toen net in opkomst als sport; nu zijn dat soort oude reddingsboten veel geld waard. Jaarlijks doe ik mee aan een vijftal wedstrijden.

Wat fotografie betreft, dat is ook al een oude hobby van me. Die is ooit begonnen in mijn middelbare schooltijd en nu ga ik eigenlijk nooit de straat op zonder camera. Met name landschappen en stadsgezichten, maar ook natuur en de mensen, met wie ik dingen doe, zijn mijn lievelingsmotief. Ook heb ik een toestel, waarmee ik onderwaterfoto's in de sloten en meertjes kan maken.

Het knotten, dat doe ik graag, vanwege het buiten lichamelijk bezig zijn; maar ook omdat ik in de loop der jaren wat met de mensen en het landschap heb gekregen. Verder vind ik het leuk om in een informele sfeer bezig te zijn. Ik ben in 2006 bij de knotgroep gekomen. Sindsdien ben ik regelmatig van de partij. Op die manier heb ik ook veel van het landschap ten westen van Utrecht gezien en op veel plekken gekomen waar ik anders zelden kom. Ook is het knotten een beetje het – nuttig en prettig – inhalen van het buitenplezier, dat ik in mijn jeugd niet zo veel heb gehad. Ik was toen veel met school, studie, talen leren (Spaans en Portugees buiten school om c.q. als bijvak) en boeken bezig. Al met al is het knotten dus een leuke, leerzame en gezonde bezigheid en ervaring en een contrapunto, dus iets wat er helemaal van verschilt t.a.v. mijn betaalde, eerder intellectuele en ook wel eens stressige tolkenwerk.

Jan Kleymans

